

Árnyékok a napfényes reggelen.

(memento, kommentár nélkül)

Gyarmati Péter

Csodálatos reggel volt, már kisütött a nap, az újszülött cinegék csipkedték a kitett mogyorót és a rigók gilisztára vadásztak a frissen nyírt pázsiton. Élmény volt látni amint etetik vele a tátott szájú, utánuk szaladó kicsinyeket.

A legfrissebb hír szerint az éjszaka új adót vezetett be a hatalom, kettőt is. Ráadásul már a jogrendnek is ellentmondva növelte egyik bugyellárisának amúgyis nagy hatalmát további önkényesség megadásával. Hajnalra újabb, a tőkétlen adófizetők szorgalmából származó, milliárdokat utaltattak hazai nagyvállalatok keltésére, mert erre van most leginkább szükségünk, állítja a fej.

Szóval ültem a napon, lehúnytam a szemem és Kosztolányi furakodott elmémbe: „*Mostan színes tintákról álmodom...*” Fölugrottam és már hoztam is elő a lapokra omlott kötetet: „*...a legszebb a sárga...*”

Azután olvasom:

*„...Akarsz-e...
...fontosnak látszani,
nagy komolyan asztalfőre ülni,
borból-vízből mértékkel tölteni,
gyöngyöt dobálni, semminek örülni,...
...sóhajtva rossz ruhákat öltetni?
...játékban élni, mely valóra vált?...
...s akarsz-e játszani halált?”*

Döbrent csend lett! Macska jött, a madarak mind felrepültek. Csak egy merész rigó rikoztzott, biztos a porontyát félti. Meg kell tennie a macska ellenében, mi lenne, ha már csak macskákból állna a világ!

Lapozom Kosztolányit, erre a hangulatra is tud emberit mondani:

Tanár az én apám.

*Tanár az én apám. Ha jár a vidéki
városban, gyermekek köszöntik ősz fejét,
kicsinyek és nagyok, régi tanítványok,
elmúlt életükre emlékezve, lassan
leveszik kalapjuk. Mint az alvajárók,
kik másfelé néznek. Hentesek, ügyvédek,
írnokok, katonák, s olykor egy országos
képviselő is. Mert nagy az én családom.*

*Nagy az én családom. Kelettől nyugatig,
nyugattól keletig. Nagy a mi családuk.
Mikor vele megyek, fogva öreg karját,
vezetve az úton, a szívem kitég,
s szívek közt énekel elhagyatott szívem.
Az én édesapám az emberek apja,
s én az embereknek testvére vagyok.*

Igazi mementó: a gyökér, a múlt ami naggyá, testvérré tesz minket! Na és anélkül?

Megint az éjszaka híre tolokodik elébem és természetesen újra Kosztolányi:

A napraforgó...

*A napraforgó, mint az örült
röpül át a pusztán egymaga,
a tébolyító napsugárban
kibomlik csenevész haja.
Bolond lotyó – fejére kapja
a sárga szoknyáját s szalad,
szerelmese volt már a kóró,*

*a pipacs és az iszalag,
elhagyta mind, most sír magában,
rí és szörnyű napra néz,
a napra, úri kedvesére,
ki részeg, s izzik, mint a réz.
Aztán eszelősen, bután
rohan a gyorsvonat után.*

Hej, ha az a gyorsvonat sose térne vissza!

*„...És akarok még sok másszínű tintát...
...Oly boldog lennék, Istenem de boldog.
Kiszínezném vele az életem.”*

Szentendre, 2012. május